

него;; дотегнала му мотиката, и рекълъ да подири нѣкой другъ подходенъ нему занаятъ; настанява се при единъ абаджия и казва си: „Ето лесенъ занаятъ: ще седя и прибадамъ“. Слѣдъ една седмица идва въ дюкяна единъ турски бей, вика господаря му да вземе аршина и ножицитѣ да му скрой гащи отъ сукно, и ей-такива — бирбучуклия; обаче, господарьтъ не билъ разположенъ и праща чирака, който вече училъ една седмица, като му казва: „Иди, азъ ще дойда подиръ тебе“. Чиракътъ отива съ бея, чакалъ часъ, два, майсторьтъ не идва. Тогова беяръ се обърналъ къмъ чирака: „Както те виждамъ, ти си голѣмъ, трѣбва да знаешъ занаята! можели да ми скроишъ гащи?“ Калфата отговаря „Мога“. Беятъ изважда единъ голѣмъ топъ сукно и казва: „Искамъ да ми скроишъ гащи бирбучуклия. Захваща чиракътъ, крои отъ тукъ тамъ; вижда беятъ, че това, което чиракътъ крои, не прилича на бирбучуклия гащи и му казва: „Гащи не станаха, скрой ми поне една салтамарка“. Чиракътъ захваща отъ тукъ, отъ тамъ, мѣри, крои; турчиньтъ гледа, че и салтамарка не става. „Ще ми скроишъ баре една тютюнева кисия и ако не я скроишъ, ще те набия“, рекълъ най-послѣ. Та и отъ васъ мнозина едва сж седѣли една седмица при майсторъ, взематъ ножицитѣ и аршина, като този българинъ, и сж готови да кроятъ — учители да бждатъ. Христосъ казва: „Не бивайте такива учители“. За да бжде нѣкой учителъ, трѣбва да има положително знание, само единъ начинъ на разбирање, да нѣма изключения. Съ едно срѣдство да лекувате и сжшеврѣменно съ него да убивате, това не значи, че имате положително знание.